

Non Solum syksy 2021

Klassikka harrastaa



Sisällysluettelo

Pääkirjoitus: Mikä on harrastus?	4
Mitä Klassikka harrastaa?	6
Uusi harrastus - Uhka vai mahdollisuus?	9
Harrastuksena miekkailu	11
Kamppailulajit kiehtovat	13
Kalastusta ja kuntoilua	15
Klassikalla vilisee tuoreita SM-mitalisteja	22
Syksyinen valokuvanäyttely	23
Punainen syksy	24
Keltainen syksy	25
Syksyinen Kuopio	26
Sieninäyttely	27
Koulun kerhotoiminta esittäytyy	28
Lauletaan yhdessä	29
Keke-kerho - tavoitteena kestävän kehitys	30
Non Solum - Klassikan oma lehti	31
Palautetta Klassikan päivästä	32
Tiimijakso on jälleen käynnissä!	34
Ajatuksia vaikuttamisesta ja sen mahdollisuuksista	36
Taide on yhteiskuntamme tärkein ja voimakkain vaikuttaja	37
Vaikuttaminen täytyy tiedostaa!	39
Somevaikuttajia ei saa vähätellä	41

Kysely lehden lukijoille	43
Toimittajat	44

Pääkirjoitus: Mikä on harrastus?

Jaakko Saano



Kuva 1: Minun harrastukseni on pyöräily.

Lähes jokainen tekee varmasti usein jotakin mukavaa, josta saa nautintoa, jota kohtaan kokee intohimoa, ja jota voi kutsua harrastukseksi. Mutta mikä todella on harrastus? Mikäpä parempi tapa selvittää tämä kuin hakea internetistä.

"harrastus

säännöllisesti harjoitettua vapaa-ajan toimintaa, jota tehdään ajan kuluksi, huvin vuoksi, työn vastapainoksi

*Postimerkkeily on hauska **harrastus***

Harrastuksiani ovat kansantanssit, puutyöt ja lenkkeily."

Näin sanoo *Wikisanakirja*, lähteenään *Kieli-*

toimiston sanakirja, jonka taas ovat koonneet *Kotimaisten kielten keskus* ja *Kielikone Oy*.

Entäpä mitä kertoo tuntemattoman, anonyymien vapaaehtoisten kirjoittama lähteetön teksti *Wikipedian* puolella?

"Harrastamisen motiivina on nautinto ja kiinnostus aiheeseen, toisinaan jopa rahallinen palkkio."

"Harrastaminen voi johtaa jonkin hyödyllisen tiedon, taidon tai kokemuksen hankkimiseen ja karttumiseen."

Luulen, että kaikki ovat samaa mieltä monista näistä väitteistä, mutta jokaisella on silti hieman omanlainen määritelmä harrastamiselle ja harrastuksille. Jollekin harrastus voi olla säännöllinen, kilpailullinen urheilulaji, johon investoidaan paljon rahaa ja jossa onnistuminen on tärkeää. Toinen voi kokea silloin tällöin ajankuluksi piirtelemisen tai kirjoittamisen harrastuksena.

Oikeanlaista tai vääränlaista harrastusta ei ole. On kuitenkin paljon *erilaisia* harrastuksia, ja niiden laajaa kirjoa käsitellään tässä *Non Solumin* numerossa.

Kiitos kaikille harrastuskyselyyn vastanneille.



Mitä Klassikka harrastaa?

Jaakko Saano



Kuntosali kärjessä

Tekemämme kyselyn ja sen 159 vastauksen mukaan keskimääräisen klassikkalaisen harrastuksena on kuntosalilla käynti. Hän harrastaa sitä noin joka toinen päivä ja käyttää noin 50 € kuussa harrastukseensa. Hän saa harrastuksesta iloa ja energiaa. Vapaa-ajalla hän viettää aikaa kavereiden kanssa.

Keskiarvot eivät kuitenkaan kerro kaikkea harrastusten laajasta kirjosta, ja siksi tuloksia onkin paras analysoida tarkemmin.

Melkein jokaisella on harrastus

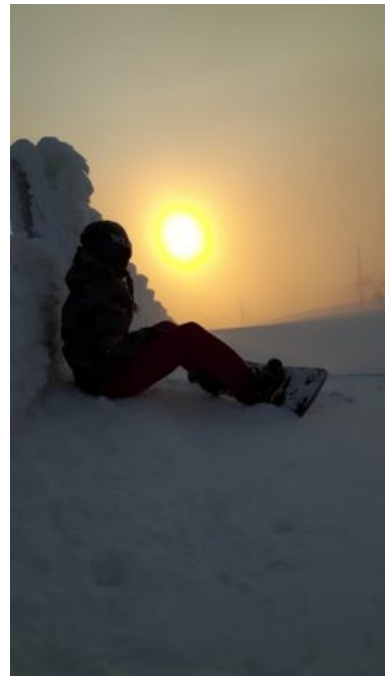
Lähes kaikilla kyselyyn vastanneilla on jokin säännöllinen harrastus, ja yli puolella vastaa- jista tämä harrastus on kilpailullinen.

Vastaajien joukossa yleisin harrastus on jonkinlainen kuntosalilla käynti, jota harrastaa viidesosa vastaajista. Jääkiekko ja jalkapallo ovat kaksi muuta ylivoimaista huippuharrastusta.

Erilaiset tanssiin liittyvät harrastukset, ratsastus ja luistelu ovat seuraavaksi yleisimpiä.

Myös erilaisia kamppailulajeja, kuten thai-nyrkkeilyä, karatea ja taekwondo harrastetaan kokonaisuutena melko paljon. Muita suosittuja harrastuksia ovat muun muassa salibandy, lentopallo sekä partio.

Monet soittavat erilaisia soittimia harrastuksenaan, ja vastauksiin sisältyy myös aktiviteetteja, kuten lenkkeily, lukeminen ja videopelit. Vaikka vain muutamat kokevat nämä harrastuksikseen, vapaa-ajan puuhien kysymyksestä löytyy vastaavia vastauksia paljon enemmän.



Kuva 2: –ulkona Kuva: Kristiina Jääskeläinen



Kuva 3: Käsityöt on kotoisa harrastus

Harrastukset maksavat

Vain joka viidennen vastaajan harrastus ei maksa mitään. Muilla vuosittaiset kulut vaihtelevat alle sadasta eurosta moniin tuhansiin euroihin. Vastaajien keskimääräiset kulut harrastuksiin ovat noin 1300 € vuodessa eli noin 100 € kuukaudessa, jos erilaisia varusteiden kertahankintoja ei lasketa mukaan.

Harrastamisen määrä on jakautunut kolmeen noin samankokoiseen vastaajaryhmään. Noin kolmasosa vastaajista harrastaa jotakin vain pari kertaa viikossa, kun taas toinen kolmasosa harrastaa lähes joka päivä tai joka päivä jotakin. Noin kolmasosa on siltä väliltä, ja joillakin harrastukset eivät ole näin säännöllisiä.

Vapaa-ajalla tehdään koulutöitä

Vapaa-ajallakin kuntosalilla käynti on yleistä, onhan Klassikalla paljon urheilullista väkeä, mutta kaksi vapaa-ajan aktiviteettia nousee kuitenkin sen ylle.

Kolmasosa vastanneista viettää vapaa-ajalla aikaa kavereidensa kanssa. Se on hienoa, ovathan ihmissuhteet ja yhdessäolo tärkeitä asioita.

Toisaalta viidesosa vastaajista toteaa vapaa-ajan tekemiseen koulutyöt, kuten läksyt. Vaikka harva varmaan haluaa jatkaa kotona koulutöitä, on se pakollista, jos haluaa pärjätä.

Erilaisten sarjojen, elokuvien ja Youtube-videoiden katsominen on yleistä, kuten on myös ulkoilu ja muu liikunta, videopelit, lukeminen ja musiikin kuuntelu.

Vaikka vain kymmenen vastaajaa sanoo nukkuvansa ja viisi vastaajaa syövänsä vapaaajallaan, luulen, että kaikki tekevät näitä.

Lisäksi monet käyttävät vapaa-aikaansa rentoutumiseen, mikä onkin tärkeää elämässä jaksamiselle.

Vapaa-ajan puute estää uusiin harrastuksiin tarttumisen

Monet vastaajat ovat tyytyväisiä nykyisiin harrastuksiinsa, eivätkä aio tai halua aloittaa mitään muuta uutta.

Toisaalta noin puolet vastaajista ovat kiinnostuneita aloittamaan uuden harrastuksen. Toiveita ja suunnitelmia uusille harrastuksille on monenlaisia, sekä urheilullisia että luovia/taiteeseen liittyviä. Valitettavasti monilla uutta harrastusta haaveilevilla ei ole vapaa-aikaa riittävästi, ja siksi monet vastasivat ei, vaikka haluaisivat aloittaa uuden harrastuksen.

Tämä havainto voisikin johtaa kaikenlaisiin syvällisiin pohdintoihin siitä, onko koulua liikaa ja pitäisikö nuorilla olla enemmän vapaa-aikaa itsensä toteuttamiseen...

Rentouttavan ja mieluisan harrastuksen parissa saa myös ajatukset irti koulusta

Kysymykseen ”Mitä harrastus antaa sinulle?” on melko yksimieliset vastaukset. Tiedellään monille harrastus tuo hyvää mieltä ja iloa elämään sekä antaa uusia kavereita. Monille on myös tärkeää, että harrastuksesta saa liikuntaa, voimaa, ja kuntoa ylipäänsä. Rentouttavan ja mieluisan harrastuksen parissa

saa myös ajatukset irti koulusta ja muista töistä, jolloin pystyy rentoutumaan ja palautumaan – saamaan siis uutta energiaa.

Vastaajille harrastukset ovat myös sitä, että saa jotakin tekemistä tai tavoitteita, jotka inspiroivat yrittämään ja kehittymään.

Pääasia harrastamisessa on, että se on jotain, jota itse haluaa tehdä ja josta saa nautintoa. Jatketaan siis harrastamista, elämästä on tärkeä nauttia!

Uusi harrastus - Uhka vai mahdollisuus?

Venla Räsänen

Unelmaharrastus: kaikkea sukelluksesta tarkkuusammuntaan ja valssiin

Klassikan opiskelijoille ja opettajille lähetetyssä harrastuskyselyssä kyseltiin jo olemassa olevien harrastusten lisäksi mahdollisista haaveista aloittaa uusi. Sekä kielteisiä että myönteisiä vastauksia sateli tasaisesti ja eri unelmaharrastusten kirjoa voisi kuvailla vähintäänkin laajaksi. Millaisia uusia harrastuksia klassikkalaiset siis haluaisivat aloittaa? Ja mikä heitä estää tekemästä sitä?



Kuva 4: Unelmien harrastus hevosten parissa

Klassikkalaisten unelmaharrastuksia on mahdollonta luokitella yhteen kategoriaan. Vastauslaatikosta löytyy yhtä sun toista, kaikkea sukelluksesta tarkkuusammuntaan ja valssiin. Monet olisivat halukkaita aloittamaan jon-

kin liikunnallisen harrastuksen ja muun muassa taistelu- ja palloilulajit sekä tanssi mainitaan useaan otteeseen. Näidenkin kategorioiden sisällä esiintyy runsasta vaihtelua vastaajien välillä.

Myös luovilla harrastuksilla, kuten eri musiikki- ja kuvataideharrastuksilla olisi ottajia. Moni klassikkalainen haluaisi kyselyn pohjalta opetella soittamaan jotakin instrumenttia, kuten pianoa. Vastausten joukosta löytyi myös mielestäni hieman erikoisempia lajeja, kuten laskuvarjohyppyä ja surffaamista.



Kuva 5: Kalastus harrastuksena vaatii kärsivällisyyttä. Aina saalis ei ole suuren suuri.

Moni siis haaveilee uuden harrastuksen aloittamisesta, mutta mitä esteitä tälle on? Ylei-

sin vastaus on aika. Useilla vastaajista on jo muita harrastuksia, minkä vuoksi osa koki, ettei uutta harrastusta tarvitse, vaikka sellaisen aloittaminen voisi hauskaa ollakin. Myös koulunkäynti syö monen klassikkalaisen aikaa ja energiaa niin, ettei harrastuksille jää tilaa arjessa.

Eräs vastaaja toi esille ongelman siitä, että uuden harrastuksen valitseminen alkaa jo tässä iässä olla vaikeaa. On nimittäin totta, että erilaisia harrastus- ja ryhmävaihtoehtoja löytyy enemmän pienille harrastajille. Osa vastaajista pelkäsi myös sitä, ettei uuden harrastusryhmän kanssa tulisi toimeen. Harras-

tuksesta menee helposti maku, mikäli kanssaharrastajien seurassa ei viihdy.

Suuri osa vastaajista oli tyytyväinen nykytilanteeseensa harrastusten saralla. Jotkut vastasivat voivansa harkita uutta harrastusta tulevaisuudessa, mutta tämänhetkiseen elämäntilanteeseen se ei sopisi. Osa harkitsi jopa nykyisten harrastustensa lopettamista.

Mielestäni harrastus voi olla mukava piristysruiske arkeen, mutta vain, jos siihen riittää aikaa ja energiaa. Uuden harrastuksen aloittaminen voi siis olla kiva kevennys koulunkäynnin rinnalle, kunhan se ei kuluta loppuun.

Harrastuksena miekkailu

Noora Laakso

Miekkailu ei välttämättä ole niitä tavallisimpia harrastuksia, mutta kyllä senkin harrastajia Klassikasta löytyy! Haastattelimme Alina Iso-Junnoa, joka on harrastanut miekkailua kaksi ja puoli vuotta.

Osaisitko jotenkin tiivistää, mistä lajissa on kyse?

”Olympiamiekkailu jaetaan kolmeen aseeseen: kalpaan, florettiin ja säilään. Miekkailun säännöt riippuvat aseesta, jolla otellaan. Esimerkiksi jokaisella aseella on eri osuma-alueet, eli alueet, joista pistoja voi saada. Harrastan kalpamiekkailua, joten osuma-alueena on koko kroppa päästä varpasiin.

Pisteiden laskemisen helpottamiseksi käytetään sähköistä merkitsijälaitetta, joka saa viestin pistosta miekan terässä olevan johdon välityksellä. Kalvan päässä olevan nupin painuminen alas antaa ottelijalle pisteen. Otte-luita otellaan kisoissa 15 pisteeseen asti.”



Kuinka usein harrastat miekkailua? Kilpailletko siinä?

”Miekkailutreenejä on kaksi kertaa viikossa ja niiden lisäksi on kerran viikossa fysiikkatreenit. Pandemian takia kisoja ei ole juuri ollut, joten en ole päässyt vielä kilpailemaan. Seuraavaksi aion luultavasti osallistua Kuopiossa järjestettävään Torni-turnaukseen.”

Miten päädyit lajin pariin?

”Koulussamme oli yläasteella liikuntapäivä, jolloin kierrettiin erilaisilla pisteillä, joissa oli lajiesittelyjä. Kiinnostuin miekkailusta sitä kautta.”

Mitä miekkailu tuo elämääsi? Mikä lajissa on parasta?

”Miekkailu tuo elämäni iloa ja meillä on to-

si hyvä ryhmähenki. Niin kuin missä tahansa lajissa, oman kehittymisen huomaaminen on aina mukavaa.”

Onko miekkailu miten kallista?

”Varusteet maksoivat noin 800 euroa. Lisäksi harrastukseen sisältyy kausimaksu.”



Liittykö miekkailuun vaaroja?

”Miekkailu on tosi turvallinen laji, kunhan sääntöjä noudattaa. Esimerkiksi maskitonta vastustajaa ei saa koskaan pistää. Tavallisimmat tapaturmat treeneissä ovat venähdykset.

Mustelmia taas tulee aika usein pistokohtiin. Miekan pään painuminen esimerkiksi käsivarteen ei yleensä satu, mikäli siinä ei käytetä paljon voimaa.”

Mitä haluaisit sanoa miekkailusta kiinnostuneille? Onko harrastamaan helppo lähteä mukaan? Millaisille ihmisille suosittelet lajia?

”Miekkailu sopii ihan kaikille iästä tai fyysisestä kunnosta riippumatta. Laji kehittää kuntoa, refleksejä ja pelisilmää. Harrastamaan on todella helppo lähteä. Aloitin Kuopion Miekkailuseuran alkeiskurssilla, joka kesti kaksi kuukautta. Harjoituskertoja oli tuolloin kahdeksan. Tämän jälkeen sain valmiudet siirtyä seuramme junioreihin.”

Unohtuiko kysäistä jotain tärkeää? Lisää mitä tahansa, mitä haluaisit vielä lajista kertoa.

”Vaikka lajissa on hyötyä pituudesta, hyvistä refleksistä ja vasenkätisyydestä, on tärkeää muistaa, että tekniikka ja jalkatyö ovat harjoittelun avain.”

Kamppailulajit kiehtovat

Aapo Holopainen

Kamppailulajit kiehtovat monia ja niitä löytyykin useita erilaisia japanilaisesta judosta korealaiseen taekwondo. Haastattelimme kamppailulajien harrastajaa Iida Hyttistä.



Mikä harrastuksesi on?

Harrastan kamppailulajeja, joista olen erikoistunut lukkopainiin ja brasilialaiseen jujutsuun. Harrastan jonkin verran myös esimerkiksi thainyrkkeilyä.

Kuinka pitkään olet harrastanut sitä?

Vuoden.

Mitä harrastuksessasi tehdään?

Tavoitteena brasilialaisessa jujutsussa ja lukkopainissa on saada toinen luovuttamaan tekemällä erilaisia kuristuksia ja lukkoja. Treeneit meillä koostuvat tekniikkaharjoittelusta ja sparrauksesta eli harjoitusmatseista. Niissä voi olla jokin tietty tema kuten se, ettei saa päästää toista johonkin tiettyyn positioon.

Kilpailetko lajissasi?

Olen käynyt kerran kisoissa Kuopiossa ja tulinsillä toiseksi aloittelevien naisten sarjassa.

Kuinka usein sinulla on treenejä?

Arkena pyrin käymään treeneissä kolme kertaa viikossa. Jos olen Kuopiossa viikonloppuisin, niin myös silloin tulee harjoiteltua. Meillä onkin WhatsApp-ryhmä, jossa sovimme ylimääräisistä treeneistä, joten tulee käytyä aika epäsäännöllisesti.

Mikä on parasta lajissasi?

Parasta on se, että pääsee näkemään, kuinka hyvin voi pärjätä isompia ja vahvempia vastaan. En ole myöskään aiemmin harrastanut yksilölajeja, joten sekin on hauskaa. Laji myös näyttää minusta todella hienolta, siinä oppii paljon uusia tekniikoita ja oman kehityksen huomaaminen sekä voittaminen tuntuvat hyvältä.



Mitä huonoja puolia siinä on?

Olen ryhmässäni pienikokoisin, mikä aiheuttaa välillä ongelmia ja olisikin hyvä, jos sinne saisi mukaan enemmän samankokoisia kuin itse olen. Tämä kokoero antaakin hieman väärää kuvaa esimerkiksi kisoja varten, koska niissä kilpaillaan painoluokissa.

Millaisille ihmisille suosittelisit lukkopainia ja brasilialaista jujutsua?

Suosittelisin lukkopainia ja brasilialaista jujutsua niille ihmisille, jotka haluavat oppia itsepuolustusta ja miettivät kamppailulajeja katsoessaan, miten hienoa olisi itse osata niitä.

Millaisia varusteita siinä tarvitaan?

Treeneissä tarvitaan pääosin ihonmyötäisiä vaatteita ja brasilialaisessa jujutsussa myös qi-nimistä pukua ja vyötä. Myös hammassuojaa tarvitaan.

Kuinka kallis harrastus se on?

Puku maksaa noin sata euroa ja itse harrastuksesta joutuu maksamaan vuodessa noin 480 euroa, jolloin saa sitten käyttää tatamia harjoitteluun milloin vain.

Mikä on paras muistosi lajista?

Paras muistoni on ehkä viime vuonna pidetty pikkujoulut, joissa oli rento tunnelma ja pelattiin yhdessä kamppailulajipelejä. Ylipäänsä on paljon hyviä muistoja ja meillä on hyvä yhteishenki.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Urheilen vapaa-ajalla muutenkin paljon käymällä salilla ja kävelylenkeillä.

Kalastusta ja kuntoilua

Venla Hämäläinen



Kuva 6: Harrastus antaa parhaimmillaan mielenrauhaa ja lisää energiaa.

Kun tulee vanhemmaksi, täytyy usein priorisoida asioita uudelleen. Koulukiireet voivat viedä aikaa harrastuksilta. Toisaalta myös suurimmassa osassa harrastuksista vaatimustaso nousee iän myötä. Harrastus voi saada uusia muotoja, kuten muiden ohjaamisen harrastuksen parissa.

Eikä koskaan liene liian myöhäistä aloittaa vaikka kokonaan uutta harrastusta.

Tiia pitää omatoimisen harrastuksen tuomasta vapaudesta – kun harrastus muuttuu ohjatusta omatoimiseksi

Tiia Savolainen, kuntosali ja juoksu

Mikä sai sinut siirtymään ohjatus- ta harrastuksesta omatoimiseen- paan suuntaan?

”Harrastus on helpompi sovittaa muihin aikatauluihin, kun kukaan ei määrää milloin pitää treenata. Ei tarvitse suunnitella muuta elämää harkkojen ympärille vaan toisin päin: saan tehdä mitä huvittaa ja milloin huvittaa.”

Liittykö omatoiminen harrastamisesi jotenkin edelliseen, ohjattuun harrastukseen vai oletko kokeillut jotain ihan uutta?

”Olen aiemmin käynyt salilla ja juossut jossain määrin muiden harrastusten ohella. Kun lopetin muut lajit, edellä mainituista tuli päätoimisempia.”

Oletko pystynyt hyödyntämään treeneisi suunnittelussa oppeja aikaisemmista lajeista?

”Entisten valmentajien vinkeistä on ollut paljon hyötyä omissa treeneissä.”

Mitä etuja olet kokenut saavasi monipuolisista harrastuksistasi?

”Eri lajit ovat kehittäneet eri tavoin, sekä fyysisesti että henkisesti. Kaikista harrastuksista olen saanut paljon kavereita.”

”Eri lajit ovat kehittäneet eri tavoin, sekä fyysisesti

että henkisesti.” -Tiia Savolainen



Kuva 7: Emma ja Zagille-hevonen.

Henni ja Tiia haluavat tarjota iloa harrastuksestaan myös muille – harrastajasta ohjaajaksi

Miten onnistuit saamaan mahdollisuuden ohjata muitakin harrastuksen parissa?

Henni Vuori, ratsastus: ”Harrastukseni on ratsastus. Siihen kuuluu paljon muutakin kuin selässä istuminen, kuten hoitaminen jne. Tallimme pomo kysyi, haluaisinko alkaa mak samaan osan ratsastuksistani tekemällä tal litöitä kuullessaan, että meillä meinaa olla tiukkaa maksaa molempien lasten harrastukset. Aloitin 14- vuotiaana tekemällä kerran viikossa helppoa kolmen tunnin vuoroa. Tämän jälkeen olen saanut lisää erilaisia vuoroja eri päivinä.”

Tiia Savolainen, partio: ”Partiossa tulee tietyn ikäisenä jo automaattisesti aika paljon johtamisharjoittelua. Silloin aletaan ottaa vastuutehtäviä, jos ollaan aktiivisesti viikkotoiminnassa mukana. Monet lippukunnat tu-

kevat vahvasti sitä, jos joku haluaa osallistua esimerkiksi ryhmänohjaajakoulutuksiin.”

Mitä erityisesti haluaisit tarjota muille omasta harrastuksestasi?

Henni Vuori, ratsastus: ”Haluaisin tarjota työntekijänä asiakkaille turvallisen ilmapiirin, jossa saa kysellä ja pyytää apua. On mukavaa, kun saa opettaa uusia taitoja niin aikuisille kuin lapsillekin. Varsinkin aloittelijoille on mukava tarjota uusia kokemuksia hevosten kanssa ja samalla neuvoa, kuinka hevosten kanssa käyttäydytään.”

Tiia Savolainen, partio: ”Tämän harrastuksen kautta kohtaa niin erilaisia asioita ja tilanteita, että se ehkä lisää itsevarmuutta tarttua harrastuksen ulkopuolellakin vähän erilaisiin ja itselle uusiin asioihin.”

Kumpi on nykyään keskeisemmässä roolissa: ohjaus vai oma harrastus?

Henni Vuori, ratsastus: ”Työt ja harrastus ovat molemmat yhtä tärkeitä, mutta tiukan paikan tullen sitä priorisoi tietysti työn edelle. Siitä maksetaan ja oletetaan tietysti, että sen hoitaa hyvin. Huomaan pitäväni paljon niistä tallireissuista, kun saa vain mennä ratsastamaan, koska silloin voi olla paljon rennommin. Pyrin tasapainottamaan molemmat yhtä keskeiseksi osaksi tallilla käymistä.”

Tiia Savolainen, partio: ”Ei niitä oikein voi erottaa toisistaan. Nuoremmille partion kuuluisi olla viikkotoimintaa ohjattavana; minun ikäisilleni partion on tarkoitus tarjota vastuutehtäviä, esimerkiksi juuri ryhmänohjaamista. Minä siis suoritan omalle ikäkaudelle ominaista ohjelmaa, jota on olla ryhmänohjaaja. Näen ehkä itseni silti vähän enemmän ohjaajana kuin harrastajana!”



Kuva 8: Ilarin saalis 9.10. lauantailta: 98 senttimetriä pitkä hauki. Ilari kertoo, että kalastusharrastuksessa tapana on punnita vain mahdolliset ennätys haulit, joten tätä silmämääräisesti noin kuuden kilon painoista haukea ei tarkasti punnittu.

Aleksin, Ilarin ja Sannin harrastuksiin kuuluvat kilpailut ja tavoitteet – kun harrastus muuttuu tavoitteellisemmaksi

"län myötä urheilusta on tullut prioriteettina yksi tärkeimmistä omassa elämässä." -Sanni Hartikainen

Mikä on vaikuttanut eniten siihen, että harrastuksesi on nykyään kilpailullisempaa (esim. valmennus, joukkue, oma kehitys tai ikä)?

Alexi Hyvönen, karate ja lentopallo: "Tämän päivän urheilu on muuttunut niin voittokeskeiseksi, ettei ilman selvää tavoitteellisuutta ja siten kisanäyttöjä pääse lajissa eteenpäin. Omassa kisalajissa karatessa ei esimerkiksi hopea- tai pronssisijoilla tee mitään, koska ainoastaan kullan voittanut saa maajoukkuees-

sa valmentajien katseen ja siten myös lipun isompiin kisoihin. On siis pakko tehdä lajista entistä tavoitteellisempaa, koska niin tekevät kaikki muutkin."

Ilari Tervonen, kalastus: "Omassa harrastuksessa ei oikeastaan ikinä ole mitään ohjattua valmennusta, mikä sinänsä on minulle hyvä juttu, koska tykkään sen tuomasta vapaudesta. Ei esimerkiksi ole mitään viikoittaisia harjoituksia tai vastaavaa. Kilpailullisuus on kalastuksesta puhuttaessa aika vahva sana, sillä kilpailullisuus mitä tarkoitan, on enemmänkin sellaista leikkimielistä vertailua. Joku voisi ehkä kutsua tätä lapselliseksi. Leikkimielisessä kilpailussa voidaan esimerkiksi verrata sitä, kenellä on suurin ennätyskala missäkin lajissa tai kuka saa eniten kaloja. Tavoitteellisuus liittyykin itsellä oikeastaan aina suuremman ennätyskalan saamiseen. Lisäksi jokaisella kalareissulla voi olla oma tavoite, esimerkiksi saada muutama ruokakala. Kilpailuitakin lajissani kuitenkin on: pari kertaa on tullut osallistuttua sellaiseen hk-open kilpailuun, missä menestys on tosin ollut vaihtelevaa. Kyseisessä kilpailussa osallistujat pyrkivät pyytämään tiettyä viikonloppuna viisi haukea, joiden yhteenlaskettu pituus on mahdollisimman suuri."

Sanni Hartikainen, kuntosalit: "Uskon tavoitteellisuuden tulevan puhtaasti siitä, että nautin siitä mitä teen ja sen vuoksi haluan myös taata, että kehityn. Tietysti tavoitteellisuutta tukee tulosten ja kehityksen näkeminen. län myötä urheilusta on tullut prioriteettina yksi tärkeimmistä omassa elämässä."

Mikä on tämänhetkinen tavoitteesi omassa harrastuksessasi?

Alexi Hyvönen, karate ja lentopallo: "Tällä hetkellä olen koronan vuoksi treenien puolesta hieman pidemmällä tauolla eikä tällä hetkellä selvää suunnitelmaa tavoitteiden suh-

teen ole.”

Ilari Tervonen, kalastus: ”Tällä hetkellä suurimpana tavoitteena on joskus saada legendaarisen 10 kilon rajan ylittävä hauki. Viime talvena päästiin melko lähelle, kun jään päällä käytettiin 9,7 kilon yksilö. Omassa harrastuksessa suositaan siis valikoivaa menetelmää, missä suuria yksilöitä ei tapeta, vaan pyritään palauttamaan takaisin vesistöön, mikäli kala ei vaurioidu pyynnissä. Ruokakalat valikoidaan sitten keskikokoisista yksilöistä, joiden poistamisella vesistöistä ei ole niin suurta merkitystä.”

Sanni Hartikainen, kuntosalit: ”Tiettyä tavoitetta on vaikea määritellä, koska tavoitteita on eri aikaväleillä erilaisia. Tällä hetkellä kuitenkin pyrin kehittämään voimatasoja ja samalla kasvattaa lihasmassaa.”

Miten yhdistät lisääntyvät koulukiireet kilpailullisen harrastuksen kiireisiin?

Alexi Hyvönen, karate ja lentopallo: ”Yksi ainoista kouluja ja urheilua yhdistävistä tekijöistä on urlu (urheilulinja lukiossa). Muuten koulun ja kotona opiskelun väliin tulee vain treenit ja treenien väliin opiskelu. Hyvällä treenit ja opiskelut kattavalla suunnitelmalla pääsee jo pitkälle. Esimerkiksi valmentajan kanssa on hyvä sopia ja suunnitella elävää aikataulua etukäteen, jottei siitä tarvitse päivittäin kiirehtiä ja huolehtia. Menee vain ohjelman mukaan.”

Ilari Tervonen, kalastus: Koulu ja oma harrastus ei oikeastaan mene paljoakaan päällekkäin, sillä kalastus on todella joustava harrastus. Jos koulun kanssa on kiireitä, esimerkiksi ylioppilaskirjoitusten takia, voi harrastamisen jättää vähemmälle, vaikkakin ”poltteen” iskiessä se on välillä hankalaa. Yleensä harrastaminen sijoittuu viikonlopuille tai lomille. Esimerkiksi kesäisin tulee monesti tehtyä pidempiä kalastusreissuja pohjoiseen.

Sanni Hartikainen, kuntosalit: ”Salilla käyminen on korkeammalla omassa arvojärjestyksessä, kuin koulu. Koulussa käyn pakolliset tunnit istumassa, jonka jälkeen yleensä käyn kotona hetken hengähtämässä ja lähdän siitä salille. Salilta tulen myöhään kotiin ja jos on pakollisia tehtäviä niin teen ne yleensä yöllä. Koeviikollakin vaikka olisi miten kiireistä niin päivään johonkin salilla käymisen mahdutan. Toistaiseksi tämä menettely on toiminut ihan suhteellisen hyvin.”

Anni ja Emma ovat löytäneet oman jutun jo varhain

Mikä on saanut sinut pysyttelytymään aina samassa lajissa?

Anni Pihlajaniemi, muodostelmaluistelu: ”Olen harrastanut luistelua jo yhdeksän vuotta. Pienempänä tykkäsin niin paljon luistella, että jatkoin sitä. Nykyään jääharrastusta on tullut vähän niin kuin toinen koti ja luistelu edelleen tuntuu omalta jutulta.”

Emma Hartikainen, ratsastus: ”Olen pysynyt ratsastuksen parissa jo kymmenen vuotta, koska olen aina pitänyt hevosista ja niiden kanssa työskentelystä. Ratsastus on myös sellainen ”aivot narikkaan” -laji, joka on todella iso hyvä puoli. Aina kun ratsastan, keskityn vain siihen tekemiseen, eikä silloin edes tule mieleen mitään mitä on arjessa meneillään. Myös tallilla oleva oma pieni yhteisö ja mahdolliset valmentajat saavat aina hyvälle mielelle.”

Onko sinulla ollut rinnalla muita lajeja?

Anni Pihlajaniemi, muodostelmaluistelu: ”Treenimäärät kasvoi niin suureksi tosi nopeasti, että muille lajeille ei jäänyt aikaa. Muodostelmaluistelu on lajina tosi sitova. Muutenkin olen sellainen tyyppi, että tyk-

kään panostaa kaikkeen mitä teen täysiä: siksi en ole kokenut kannattavaksi aloittaa jotain toista lajia tähän lisäksi.”

Emma Hartikainen, ratsastus: ”Olen pariin otteeseen etenkin ala-asteella kokeillut muitakin lajeja ratsastuksen ohelle, mutta ne ovat loppuneet aina aika lyhyeen. Tällaisia lajeja ovat esimerkiksi jalkapallo ja amerikkalainen jalkapallo, joita harrastin molempia vajaan vuoden. Ne eivät kuitenkaan oikein koskaan innostanut minua tarpeeksi. Loppua kohden harjoituksiin meneminen oli enemmän pakollista kuin mieluista, joten päädyin lopettamaan molemmat lajit. Amerikkalainen jalkapallo vei myös aika paljon aikaa ratsastukselta, koska treenejä oli useasti viikossa. Sekin oli yksi syy lopettamiselle, koska ratsastus on aina ollut minulle ykkösprioriteetti.”

Oletko koskaan ollut lähellä lopettaa pitkäaikaista harrastustasi?

Anni Pihlajaniemi, muodostelmaluistelu: ”Minulla on ollut joskus huonompia jaksoja luistelun kanssa, jolloin treenit eivät ole menneet hyvin tai treenaaminen on tuntunut tosi raskaalle. Silloin on käynyt mielessä, että onko tässä mitään järkeä. Pienempänä polveni kipeytyivät yhtäkkiä ja minulle sanottiin, että saatan joutua lopettamaan luistelun ainakin hetkeksi. Sain onneksi ne kuntoon, eikä minun tarvinnut lopettaa. Myös korona on vaikuttanut motivaatioon: kun treenejä ja kisoja sen takia peruuntui, alkoi tuntua ”turhalle” maksaa kalliita kuukausimaksuja ja treenata yksin kotona. Luistelu on niin pitkään ollut osa minua, että pidemmänkään huonon jakson jälkeen en kuitenkaan ole realistisesti ajatellut lopettaa.”

Emma Hartikainen, ratsastus: ”Vaikka ratsastus onkin aina ollut minulle sellainen ihana terapeuttinen hetki viikosta, niin on siinä-

kin joskus ollut huonompia jaksoja. Etenkin talvella pimeällä loskasateella tallille lähteminen vaatii aina paljon enemmän motivaatiota kuin kesällä. Yleensä kuitenkin olen aina löytänyt motivaation lähteä tallille. Suurin motivaation puute minulla oli seiskaluokalla, jolloin pidin ratsastuksesta noin puolen vuoden tauon. Sen jälkeen olen kuitenkin jatkanut harrastusta entistäkin suuremmalla motivaatiolla.”



Kuva 9: Anni luistelukisoissa muutama vuosi sitten.

lina, Juho ja Nooa ovat aloittaneet uuden lajin vanhemmalla iällä

”Vanhempana kuuntelen enemmän kehoani, tiedän jo paremmin mm. miten kehoni toimii parhaiten urheilussa ja palautuu treeneistä.” -lina Aivio

Mikä innosti sinua uuden lajin pariin vähän vanhemmalla iällä?

lina Aivio, nyrkkeily: "Minulta löytyi muutama vuosi sitten selästä pieni vamma, jonka takia minun täytyi lopettaa senhetkinen harrastukseni ratsastus. Kun selkä oli parantunut, mutta oireili silti, halusin kokeilla jatkotoipumisen ajan jotakin uutta lajia. Sitten isäni ehdotti nyrkkeilyn aloittamista samalla salilla, jossa hänkin oli aikanaan treenannut. Lähdin sitten testaamaan tätä lajia ja tällä tiellä olen ollut nyt muistaakseni noin 2 vuotta."

Juho Eronen, metsästys: "Tutustuin lajiin sukulaisten ja tuttavien kautta ja kävin heidän kanssaan metsällä."

Nooa Turunen, crossfit (ohella voimannosto ja painonnosto): "Iskä oli käynyt kyseisellä salilla 5–6 vuotta ja hän houkutteli minut sinne. Sitten ilmoittauduin alkeiskurssille. Olin samana vuonna lopettanut jääkiekon."



Mitä etua koet olevan siitä, että olet aloittanut harrastuksen vasta myöhem-

min? Entä vaikeutta?

lina Aivio, nyrkkeily: "Etuina koen sen, että vanhempana kuuntelen enemmän kehoani, tiedän jo paremmin mm. miten kehoni toimii parhaiten urheilussa ja palautuu treeneistä. Näin en voi urheillessa rikkoa itseäni. Vaikeutena en koe varsinaisesti mitään. Ehkä se, että nuorempana aloittaessani minulla olisi ollut enemmän aikaa kehittyä lajin parissa. Nykyään lukio-opinnot ja etenkin koeviikot vievät aikaa treeneistä."

Juho Eronen, metsästys: "Vanhempana olen saanut luvat metsästää ja käsitellä aseita."

Nooa Turunen, crossfit (ohella voimannosto ja painonnosto): "Etuja ovat säännöllinen ja todella monipuolinen liikunta kuten puntti-treeni, kardio, palauttavat treenit jne. Harrastus ei vaikeuta oikeastaan mitään. Aina siitä vähän kehittyy, kun tekee."

Liittykö laji jotenkin entisiin harrastuksiisi?

lina Aivio, nyrkkeily: "Nyrkkeily ei liity mitenkään entisiin harrastuksiini, vaikka olen harrastanut sitä sun toista. Ainut yhdistävä tekijä harrastusteni välillä on se, että lähes kaikki niistä ovat liittyneet tavalla tai toisella urheiluun."

Juho Eronen, metsästys: "Aloitin metsästyksen isän kanssa, kuten laitesukelluksenkin."

Nooa Turunen, crossfit (ohella voimannosto ja painonnosto): "Harrastus ei oikeastaan liity entiseen harrastukseen. Nykyinen harrastus on paljon monipuolisempaa ja on isompi päätösvalta, kuinka usein ja millä tavalla harjoittelee."



Kiitos kaikille haastatelluille!

Kuva 10: Juho ja saaliiksi saatu lintu.

Klassikalla vilisee tuoreita SM-mitalisteja

Venla Hämäläinen

Klassikka ja NonSolumin toimitus onnittelee tuoreita Suomen mestareita!



Klassikan opiskelijoiden sävyttämä KuPSin

U20-joukkue voitti lauantaina SM-kultaa Kuopiossa pelatussa ottelussa PK-35 U20-joukkuetta vastaan. Loppulukemat olivat 3-1 KuPSin hyväksi. KuPS nousi 0-1 -tappioasemasta mestaruuteen. Mestaruus varmistui kahdella Klassikan opiskelija **Albert Vauhkonen** maalilla.

Klassikkalaisista mestaruusjoukkueen jäseniä ovat **Kaarle Karjalainen, Aki Koponen, Luukas Kosunen, Niklas Mäkelä, Niklas Orjala, Eemil Räsänen, Elias Salminen, Julius Tauriainen** ja Albert Vauhkonen.

Tulipa klassikkalaisille lauantaina toinenkin SM-tason mitali: Klassikan opiskelijat **Lassi Kokkonen** ja **Saaga Bruun** saavuttivat latinalaistanssien SM-pronssia Oulussa.

Syksyinen valokuvanäyttely

Jaakko Saano



Seuraavilla sivuilla voit ihailla syksyn väriloistoa Jaakko Saanon valokuvien kautta.

Kuva 11: Klassikan pihlajat

Punainen syksy



Keltainen syksy



Syksyinen Kuopio



Sieninäyttely



Koulun kerhotoiminta esittäytyy

Seuraavilla sivuilla saat lisätietoa koulun har-
rastustoiminnasta.

Tervetuloa mukaan.



Kuva 12: Kuva: Aliisa Laitinen

Lauletaan yhdessä

Mervi

Klassikassa on ollut hyvä ja aktiivinen kuoro jo viime vuosituhanella. Koronapandemia on hieman sotkenut kuvioita, varsinkin esiintymisiä, mutta toimintaa on silti ollut koko ajan. Pääsykoetta ei ole, vaan tärkeintä on laulamisen riemu ja kyky sitoutua tavoitteelliseen toimintaan. Ryppyotsaista tai totista ei touhumme ole

Lukuisien tutkimusten mukaan yhteismusiisointi tekee hyvää keholle, mielelle ja sielulle. Parhaimmillaan se voi olla pakopaikka joskus kuormittavankin päivän keskellä. Sävelkorva ja rytmitaju tarkentuvat, itseilmaisus ja yhteisöllisyys kehittyvät, äänenkäyttö monipuolistuu ja esiintymisrohkeuskin lisään-

tyy pikkuhiljaa. Laulutaidon karttuminen luo uskoa omiin mahdollisuuksiin musiikin saralla. Laulaminen saa mielihyvähormonitkin hyrräämään!

Olet lämpimästi tervetullut mukaan.



Keke-kerho - tavoitteena kestävän kehitys

Keke-ryhmä

Kestävän kehityksen kerho eli Keke-kerho kutsuu mukaan sinua, joka haluat, että maapallomme olisi hyvä paikka kaikille meille nyt ja tulevaisuudessa.

Keke-kerhon toiminnan pohjana ovat YK:n Agenda 2030:n kestävän kehityksen toimintaohjelma ja tavoitteet, jotka koskevat maailman kaikkia maita.

Keke-kerho kokoontuu välituntisin ja suunnittelee ja järjestää keke-tapahtumia koululaisille.

Toimintaan osallistumisesta saa kurssimerkin.

Tervetuloa kekeilemään. Lisä tietoja antavat Henna ja Risto.

Jos kekeily kiinnostaa, voit ilmoittautua myös Utopiasta arkipäiväksi -tapahtumaan. Ilmoittautumiset Hennalle.

Tervetuloa Metsäkartanolle Utopiasta arkipäiväksi -tapahtumaan!

Millainen on nuorten näköinen kestävä tulevaisuus? Otetaan yhdessä asiasta selvää nuorisokeskus Metsäkartanolla, Rautavaaralla 18.11.2021 klo 10-14. Päivän aikana opiskelijat pääsevät tekemään utopioita kanssamme kestävästä tulevaisuudesta. Tapahtuma tukee kestävän kehityksen opetustyötä ja tulevaisuuskasvatusta. Tapahtuma järjestetään Opetus- ja kulttuuriministeriön tuella.

Päivän yhteisen aloituksen ja lopetuksen välillä opiskelijat jaetaan samansisältöisiin työpajoihin, joissa he pääsevät rakentamaan utopioita kestävästä tulevaisuudesta. Pohdimme myös yhdessä, mitä meidän täytyy tehdä, jotta utopiasta tulee arkipäivää. Työpaja on kehitetty Transformer2030 Tulevaisuuden tekijät -hankkeen koulutuksen pohjalta.



Non Solum - Klassikan oma lehti



Luet juuri koulumme lehteä Non Solumia. Non Solum on opiskelijoiden (ja vähän opettajienkin) oma lehti, jonka sisältö koostuu Klassikan arjesta ja juhlasta.

Lehti ilmestyy noin neljä kertaa lukuvuodessa.

Jos olet kiinnostunut kirjoittamaan, valokuvaamaan tai ideoimaan, TERVETULOA mukaan lehden toimitukseen. Myös sähköisen lehden taittamiseen ja kehittämiseen kaivataan tekniikasta kiinnostuneita toimittajia. Tule mukaan tekemään juuri sinun näköistä

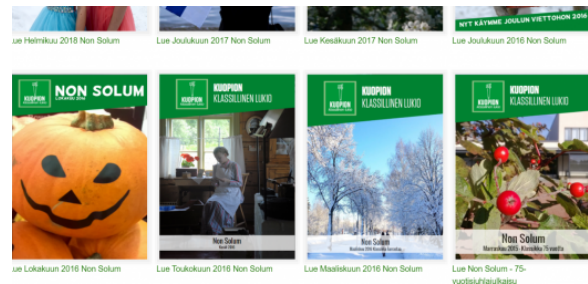
lehteä.

Toimitus kokoontuu parin viikon välein pitkillä välitunneilla. Kukin kirjoittaa juttuja oman aikataulunsa mukaan, yhteen lehteen enemmän, toiseen vähemmän.

Kun osallistut lehden tekemiseen lukioajan, saat siitä kurssimerkinnän.

Tutustu tästä vanhoihin julkaisuihin.

Tutustu Non Solumiin¹

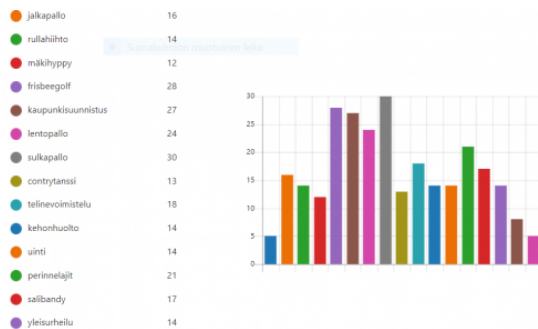


¹<https://klassikka.onedu.fi/web/non-solum-julkaisut/>

Palautetta Klassikan päivästä

Henna ja Jyrki

Klassikan päivän jälkeen tehtyyn kyselyyn vastasi 154 opiskelijaa



Palaute päivästä oli enimmäkseen positiivista:

2. Millainen fiilis Klassikan päivästä jäi? Anna pisteet asteikolla 1 - 4.

Lisätietoja

1 p. surkeaa	5
2 p. menihän tuo	25
3 p. mukavaa vaihtelua	89
4 p. ihan huippua	33



Tulevien Klassikan päivien varalle annettiin paljon hyviä kehittämisideoita: – Kaikki soitui upeasti ei valitettavaa – Enemmän rentoutumispainotteista – Kivaa oli, lisää tällisiä!! – Samanlainen mitä oli nytte – Loppupäivä ois voinu olla vapaata – Klassikka päivä kestäisi koko päivän – Olisi hyvä jos samana päivänä ei olisi enää normaalia opetusta. Lisäksi pisteillä olisi hyvä olla jotain ensiapuvälineitä. – Olisi kiva kokeilla jotain eri tanssilajia seuraavallakin kerralla! Ilmajooga olisi myös kiinnostavaa. – Enemmän aikaa olisi pitänyt olla tutustumistunnille 2, jossa oli lentopallo. Tuntui siltä, että sulkapallon peluuseen meni puolet enemmän aikaa. – Wilmassa ilmoittautuminen oli toimiva – Nostakaa osallistujia määrää suosittuihin lajeihin,

kuten sulkapalloon. – En päässyt sellaisiin lajeihin, mihin olisin halunnut. Enemmän ryhmiä samoihin lajeihin. – Eräissä lajeissa meni paikat supernopeasti täyteen ja sitten ihmiset joutuivat valitsemaan lajeja jotka eivät välttämättä kiinnosta. Osa oli varmaan tämänkin takia poissa. – Ulkoilu on aina hyvä idea, paitsi jos on kalsee ja märkä keli – Uinti tuntui todella kiireiseltä eikä oikein opastettu minne pitää mennä – Ensi vuodeksi myös kuntosali, keilaus, jefu, tanssi – Tutustuminen vähemmän tunnettuihin urheilulajeihin – Voisi enemmän pelata lajeja eikä vain harjoitella niitä – tää oli hyvä – Samanlaista Oli yllättävän kivaa! – Urheilulajien pisteitä oli ympäri kuopiota ja osa joutui liikkumaan kävellen tai pyörällä paikasta toiseen. Näihin siirtymisiin ei ollut tarpeeksi aikaa, minkä vuoksi kaikki eivät esimerkiksi kerenneet syödä kunnolla. – Ensi vuodeksi pukeutumisteema – Miksi tämä on pakollinen? – Voisi olla lajeja jotka kestävät pidempään. Esimerkiksi frisbeegolf voisi olla pidempi koska tunnissa ei kerkeä pelata kovin paljoa. – Jatkakaa samaan malliin! – Voimistelu oli kivaa nii sitä vois olla myös sillon ja sitte joku kamppailu/itsepuolustuslaji olis kiva – Haluaisin enemmän luovuutta ja musiikillisia taitoja vaativia tehtäviä ensi kertaan – Päivä voisi kestää pidempäänkin. Mukaan myös jotain vähemmän liikunnallista, jotta kaikille löytyy mielekästä tekemistä. – Uudet lajit, kuten kehonhuolto tai countrytanssi ovat mielenkiintoisimpia, joten niitä lisää. – Olisi mukavaa jos seuraavana klassikan päivänä olisi joku pukeutumisteema ja urheilupisteiden sijaan esim. näyttelemis, piirtämis, vide-

oilis tai stressinhallintapiste. – Lajeihin tutustuminen oli kivaa ja vaihtoehtoja oli paljon. Ykkösluokkalaisena en tiedä, millaisia päivät ovat aiempina vuosina olleet, mutta osallistuisin mielelläni samanlaiseen päivään seuraavinakin vuosina. Lajitutustumisia voisi olla kolmekin. Uusia lajeja voisi olla vaikka nykytanssi, sirkus ja taitoluistelu. – Laatu vaihteli paljon rasteittain. Yhteisöllisemmät ja peleihin perustuvat rastit huomattavasti nautinnollisempia. Minun näkemykseni on, että Klassikan päivän pitäisi olla eräänlainen tutustumis- ja virkistymispäivä, jossa

voi tutustua uusiin ihmisiin ja mahdollisesti hankkia uusia kavereita sekä virkistyä. – Jotain leikkimielistä kisailua esim opettajat vastaan oppilaat sukkulaviesti voisi olla hauska. Ehkä joku yhteinen salitilaisuus tms ois vielä kiva. Päivä olisi voinut olla kokonaan pyhitetty yhteiselle ohjelmalle. – Liikuntateema oli hyvä idea. Pidin siitä, että urheiluakatemian valmentajia oli hyödynnetty. – Lisää tanssia! Kiitos osallistumisesta ja rakentavasta palautteesta. Yritämme toteuttaa toiveitanne tulevina Klassikan päivinä.

Tiimijakso on jälleen käynnissä!

Riikka Salminen

Tiimijakson aloitusvideo²

Tiimijakso starttasi viidettä kertaa Klassikal-
la 2. jakson alussa. Tiimijakso päästiin aloit-
tamaan koko
tiimijaksoporukan kesken Klassikan juhlasa-
lissa ja tiimijaksoon saatiin heti yhdessä te-
kemisen ja
olemisen meininki. Aloituspäivän aikana opis-
kelijat jaettiin 4-5 hengen tiimeihin, joissa
opiskellaankin koko tiimijakson ajan. Aloitus-
päivän aikana tiimit pääsivät jo tutustumaan
toisiinsa
sekä päivän kruunasi Klassikan hengen mys-
teeri, jossa tiimit yrittivät selvittää, mihin
Agentti R oli
Klassikalla piiloutunut yrittäessään pelastaa
Klassikan henkeä. Mysteeri ratkesikin tiimien
jäsenten
yhteistyöllä erinomaisen hyvin.



Kuva 13: Tiimijakson opet

²<https://www.youtube.com/watch?v=hQzwN4hAI4E>

Ensimmäisenä viikkotehtävänä tiimit ra-
kensivat oppimispelejä. Peleistä löytyi tehtä-
viä aina
sanaselityksistä tietovisoihin ja erilaisiin haas-
tetehtäviin. Luovuutta sai siis käyttää niin
tehtävien
laadinnassa kuin pelin ideassa ja visuaalisessa
ilmeessä. Lopputulokset olivatkin erinomaisia
esimerkkejä tiimien yhteispelin aikaansaami-
sen mahdollisuuksista.

Tiimijakson kantavana teemana on tulevai-
suus. Tulevaisuus kulkee mukana oppiainei-
den sisällöissä
sekä viikkotehtävien teemoina. Lisäksi tärke-
änä näkökulmana on ollut selvittää sitä, mitä
taitoja
tulevaisuudessa tarvitaan esimerkiksi muut-
tuvan työelämän haasteissa. Opiskelijat pää-
sevät myös
nimeämään omia vahvuuksiaan niin ihmise-
nä kuin tiimityöskentelijänäkin. Näitä ominai-
suuksia
tarvitaan nyt ja tulevaisuudessa, ja siksi nii-
den tunnistaminen on erittäin tärkeää.

Ajatuksia vaikuttamisesta ja sen mahdollisuuksista



Seuraavien sivujen jutuissa pohditaan nuorten vaikuttamismahdollisuuksia.

Miten oman mielipiteen saa kuuluville? Mihin voi uskoa? Voiko mediakin huijata?

Lue klassikkalaisten ajatuksia aiheesta.

Taide on yhteiskuntamme tärkein ja voimakkain vaikuttaja

Ella Koski



Onnistunut vaikuttaminen vaatii tunteiden herättämistä. Oman kokemukseni pohjalta voin sanoa, että teatteri ja elokuvat saavat aikaan tunnereaktioita, joita ei saa mistään muualta. Vaikka poliitikot olisivat taitavia ja kuulijat omalle puolelleen saavia puhujia, eivät heidän puheenvuoronsa ilmastokatastrofista, parisuhdeväkivallasta tai kannabiksen laillistamisesta kerro samanlaista tarinaa kuin aiheesta tehty näytelmä tai kolmen minuutin mittainen kappale.

Me rakastamme tarinoita. Niin kuin kaikki tiedämme, pitkään ennen paneelikeskustelujen syntyä ihmiset ovat kertoneet tarinoita sukupolvelta toiselle ja esittäneet näytelmiä huomauttaakseen muita ihmisiä yhteiskun-

nan epäkohdista. Haemme perustelua toisen ihmisen käytökselle, etsimme menneisyydestä tätä hetkeä selittäviä yksityiskohtia. Olemme uteliaita ja haluamme saada selville, mitä alkoholisoituneen päähenkilön lapsuudessa on tapahtunut. Ja kun saamme vihdoin selville taustat, sisällämme syntyy kenties empatiaa tai halveksuntaa henkilöä kohtaan.

Aleksanteri Hakaniemen kappale Bonsaipuu kertoo siitä, kuinka pieni poika ei saa olla oma itsensä isänsä jyrkkyyden vuoksi. Uutisissa kerrottaisiin: "Valkoisen heteromiehen ongelma, miehen muottiin sopiminen, periytyy tutkimuksien mukaan vahingollisesti isältä pojalle." Hakaniemen kappale vetoaa vahvasti tunteisiin. Ensimmäisessä säkeistössä kerrotaan sisarusten keskinäisistä leikeistä ja mainitaan siihen liittyvä luomiväri pojan silmissä. Heti kun isä tulee kotiin, leikki loppuu ja väri pyyhitään pois. Vertauskuvana pojan varttumisesta käytetään bonsaipuuta, jonka kasvaminen estetään karsimalla oksat pois vuodesta toiseen. Kumpi ilmaisutapa herättää sinussa enemmän myötätuntoa lasta kohtaan?

Sally Rooneyn vuonna 2018 julkaistu teos Normaaleja ihmisiä käsittelee paljon ihmissuhteita ja opiskelua. Vaikka seksuaalisuus ei tullutkaan yhtä paljon esille, se oli mielestäni tärkeä teema. Vertaan taas uutisointia ja taidetta toisiinsa, aiheena juurikin seksuaalinen ahdistelu. Kyseisestä kirjasta mieleen jäi katkelma: "Pitkä mies, Marianne huomaa. Pitämpi kuin Connell. Miehen sormet sivelevät

Mariannen paljasta ihoa. Hän yrittää ravis-
taa käden pois, mutta mies ei päästä irti. Jo-
ku kaveruksista naurahtaa – – Mies siirtää
kätensä yhdellä liikkeellä alas hänen olaltaan
ja puristaa oikeaa rintaa kaikkien nähden. –
– Silmiä kirvelee, ja siinä, mistä mies puris-
ti, tuntuu kipua. – – Hän tärisee kauttaal-
taan.” Tilanne on kerrottu kaunistelematta ja
yksityiskohtaisesti niin, että lukijat ymmärtä-
vät tapahtuneen paremmin. Kuvaillaan nai-
sen tunnetilaa tapahtuneen jälkeen. Kun uu-
tisissa kerrotaan ahdistelusta, tilanne, uhrin
tunteet ja muu konkretia jää saavuttamat-
ta, vaikka tapahtuma olisikin yhtä surullinen
ja epäoikeudenmukainen. Tällöin vaikka ky-
se onkin fiktiosta, jälleen kerran taiteella saa-
daan aikaan suurempi tunnekuuhu.

Taiteen valttikortti faktateksteihin verrattu-
na on se, että taiteilija saa itse päättää, mitä
haluaa tuoda esille teoksessaan. Kävin hiljat-
tain katsomassa parin ystäväni kanssa mu-
sikaalin nimeltä Waitress Lahden kaupungin-
teatterissa, ja jakaessamme ajatuksia näytök-
sestä sen loputtua me kaikki kolme harmitte-
limme, kuinka taas kerran tarinan pahiksen
taustat jätettiin kertomatta. Onko tuo resui-
nen mies ollut syntymästään lähtien väkival-
tainen ja itsekäs? Taiteilija saa kasvatettua
esimerkiksi inhoa ja vihaa jättämällä asioita
pimentoon tai päinvastoin, kertomalla niis-
tä. Jotta vaikuttaminen onnistuu, näkökul-

man valitseminen oikein ja oikeiden asioiden
korostaminen ovat tärkeitä seikkoja. Välillä ei
välttämättä tunnu eettisesti oikealta jättää
rakastetun päähenkilön huonot puolet kerto-
matta tai pitää jotakuta henkilöistä läpeensä
pahana, mutta se on paras tapa saada vaikut-
taminen onnistumaan. Välillä tarkoitus pyhit-
tää keinot.

Tarvitsemme yhteiskuntaamme lisää näky-
vyyttä vaikuttamaan pyrkivälle taiteelle. Me-
dia kertoo jatkuvalla syötöllä terroriteoista
sekä koronan aiheuttamista kuolemista. Mi-
tä jos kuulisimme toimittajien äänten sijaan
yksityiskohtaisen tarinan? Uskon, että lähes
kaikki me 2000-luvun lapset olemme katso-
neet ala-asteelta lähtien pari kertaa lukuvuo-
dessa videon laihoista lapsista, jotka kanta-
vat puhdasta vettä kotiinsa monen kilomet-
rin etäisyydeltä. Vaikka ongelma onkin aito,
nuo videot eivät valitettavasti tehoa enää pa-
rin katselukerran kuluttua niin tehokkaasti,
kuin olisi tarve. Nimenomaan taiteen näky-
vyyttä täytyy parantaa. Jos halutaan löytää
uusi voima vaikkapa koronatestauksen mark-
kinointiin rahalla lahjomisen sijaan, täytyy ai-
heeseen liittyvää taidetta luoda ja tuoda kaik-
kialle, missä on ihmisiä. Taiteen avulla voitai-
siin ehkä viimeinkin saada valtaosa ihmisis-
tä ymmärtämään, että koronatestissä käymi-
nen, jätteiden kierrättäminen ja lasten kasva-
tus on oikeasti tärkeää.

Vaikuttaminen täytyy tiedostaa!

Petteri Heikkinen



Viime keväänä silmiini osui Lasten ja nuorten säätien ilmoitus, jossa haettiin 16–19-vuotiaita nuoria signaalitiedustelijoiksi osana Toivoa tulevaisuudesta -hanketta. Ilmoituksessa kerrottiin, että signaalitiedustelijoiden tehtävään kuuluu työpajojen vetäminen kotikaupungin yläkouluissa syksyn 2021 aikana. Työpajat toteutettaisiin pareittain ja niiden aiheena tulisi olemaan tulevaisuuden positiivisten signaalien tunnistaminen. Ilmoitus vaikutti mielenkiintoiselta, ja päätin hakea mukaan. Pääsin ryhmähaastatteluun, jonka jälkeen sain tietää, että minut on valittu mukaan. Sen jälkeen olen osallistunut koulutuspäiviin ja nyt odotankin jo innolla, että pääsen vaikuttamaan toisten kuopiolaisten nuorten ajatuksiin tulevaisuudesta.

Monella nuorella saattaa olla mielikuva, että pystyäkseen vaikuttamaan täytyy kuulua johonkin puolueeseen tai että vaikuttamisen tulee liittyä koko yhteiskuntaa koskettaviin kysymyksiin. Vaikuttamiseen on kuitenkin paljon muitakin keinoja monessa eri mittakaavassa. Helsingin kaupungin tekemän Nuorisobarometritutkimuksen (<https://www.nuortenhyvinvointikertomus.fi>³, 2015) mukaan nuorten yleisin vaikuttamiskeino on ostopäätöksellä vaikuttaminen. Toinen yleinen vaikuttamiskeino on sisällön tuottaminen verkkoon. Järjestössä toimiminen oli vasta sijalla kahdeksan. Vain alle 30 prosenttia nuorista kertoi toimineensa jossakin järjestössä.

Mielestäni nuorten tulisi pyrkiä vaikuttamaan enemmän tietoisesti. Tutkimuksen mukaan alle puolet nuorista on vaikuttanut jollakin muulla tavalla kuin ostopäätöksellä. Se on toki hienoa, että nuoret ajattelevat, mitä ostavat, mutta olen sitä mieltä, että se ei riitä. Kaikenlaisen vaikuttamisen pitäisi olla tietoista. Uskon, että osa tutkimukseen vastanneista nuorista ei osannut nimetä käyttämäänsä vaikuttamiskeinoja, koska ei tekohetkellä ajatellut toimintansa olevan vaikuttamista. Tämä on juuri se ongelma, johon haluaisin muutosta.

Vaikuttamista pitäisi opettaa enemmän peruskouluissa, esimerkiksi äidinkielen oppitunneilla. Myös yhteiskuntaopin oppitunneilla voitaisiin kertoa enemmän monenlaisista vaikuttamisen mahdollisuuksista. Olisi myös tärkeää, että oppilaskunnalla olisi hyvät mahdol-

³<https://www.nuortenhyvinvointikertomus.fi/>

lisuudet konkreettiseen vaikuttamiseen. Jos oppilaskunnalle ei anneta mahdollisuutta vaikuttaa, voi nuorille syntyä sellainen mielikuva, että he eivät pysty vaikuttamaan myöskään koulun ulkopuolella.

Vaikuttaa voi siis monin eri tavoin. William Goldingin romaanissa Kärpästen herra (1954, Otava) nuoret vaikuttavat yhteisöönsä kukin omalla tavallaan. Kirjassa joukko englantilaisia koulupoikia joutuu lentokoneonnettomuuden seurauksena autiolle saarelle, jossa he joutuvat selviytymään ilman aikuisia. Kirjan päähenkilö Ralph ottaa heti kirjan alussa johtajan roolin ja alkaa luomaan demokraattisia tapoja uuteen yhteisöön. Ralph ehdottaa, että he pitäisivät koko ajan yllä merkkituloa, joka kiinnittäisi ennen pitkää jonkin laivan huomion. Ehdotus saa kannatusta, mutta pojat eivät kuitenkaan jaksa keskittyä tulen ylläpitämiseen. Koko kirjan ajan Ralph pyrkii vaikuttamaan muihin poikiin, jotta he pitäisivät tulta yllä. Hän yrittää vakuuttaa muut pojat siitä, että tuli on heidän ainoa keinonsa pelastua. Toisenlaista vaikuttamista teoksessa edustaa Jack, joka valitaan tarinan alussa vastaamaan metsästyksestä. Hänellä on johdettavanaan joukko metsästäjiä, jotka kuuluivat ennen saarelle joutumista Jackin johtamaan kuoroon. Kirjan edetessä Jack houkut-

telee tietoisesti muut pojat puolelensa tarjoamalla heille ruokaa. Hän alkaa johtamaan poikia diktaattorimaisesti ja suuntaa kaikki resurssit ruoan metsästyseen.

Teoksessa Ralph ja Jack harrastavat tietois- ta vaikuttamista vaihtelevalla menestyksellä. Vaikka he eivät aina saisikaan muita puolel- lensa, he pysyvät silti kannassaan ja seiso- vat omien mielipiteidensä takana. Mielestä- ni on tärkeää, että luottaa itse omiin mieli- piteisiinsä silloin, kun haluaa vaikuttaa mui- den ihmisten ajatteluun. On vaikeaa uskoa sellaiseen henkilöön, joka ei edes itse usko it- seensä. Tämä on mielestäni sellainen taito, jota kaikkien ihmisten kannattaisi kehittää. Omiin mielipiteisiin uskomisen vaatii sen, et- tä on ensin pohtinut omia kantojaan syvälli- sesti. Jos haluaa vaikuttaa muihin, kannattaa ensin ajatella mahdollisimman syvästi, mitä mieltä itse oikeasti on.

Rohkaisenkin siis kaikkia nuoria kokeilemaan tietoista vaikuttamista jollakin tavalla. Se voi olla jokin yksittäinen teko, kuten jonkin tuot- teen ostamatta jättäminen, tai sitten jokin pidempi prosessi, esimerkiksi oma tehtäväni signaalitiedustelijana. Kaikilla teoilla on mer- kitystä, olivatpa ne sitten suuria tai pieniä. Tärkeintä on, että tiedostaa vaikuttavansa.

Somevaikuttajia ei saa vähätellä

Alissa Nissinen



Avaan Instagramin ja eteeni lävähtää taas tarkkaan harkittuja asukuvia, viimeisen päälle viimeisteltäviä lyhyitä tai pitkiä mielipidetekstejä ja meemejä samaistuttavista asioista. Algoritmi on luonut minulle somekuplan, jossa minun on helppo olla ja samaistua, tykkäillä kuvista ja inspiroitua uusista ajatuksista. Silti monen korvaan edelleen särähtää, kun joku sanoo olevansa ammatikseen somevaikuttaja. Voisimmeko vihdoinkin myöntää sosiaalisen median todellisen merkityksen?

Vaikuttaminen on muuttunut, eli digitalisoitunut, kuten kaikelle tuntuu nyky-yhteiskunnassamme tapahtuvan. Helsingin kaupungin teettämä tutkimus aiheesta yhteiskunnallinen vaikuttaminen (nuortenhyvinvointikertomus.fi, 2015) kertoo suurpiirteisesti, kuinka paljon ja missä tilanteissa nuoret kokevat voi-

vansa vaikuttaa yhteiskuntaan. Tutkimustuloksissa loisti kirkkaana juuri sosiaalinen media ja porukalla jonkin asian puolesta toimiminen. Nuoret pitävät vaikutusaloista, jotka ovat helposti lähestyttäviä. Tuloksissa alhaiseksi jäänyt vaaleissa äänestäneiden prosentti voisi nousta, jos tietoa ehdokkaista olisi vielä useammin somessa. Ei kukaan nuori lue virallisia eduskunnan sivuja tai Facebookia. Vakuuttavin vaikuttaja on samaa ikäluokkaa vaikutettavien kanssa ja tuottaa nuoria kiinnostavaa sisältöä tililleen.

Sosiaalinen media on myös toisinaan ahdistava, pelottava ja epäreilu alusta. Vuosien saatossa sen voima on huomattu ja sitä on alettu käyttää yhä rohkeammin hyväksi. Maiden korkeimmissa asemissa olevat ihmiset kiinnostavat Twitterissä ja eduskuntaan pyrkivät levittävät kilpailijoistaan päättömiä juoruja. 3,6 miljardia ihmistä käyttää sosiaalista mediaa päivittäin. Ei ole olemassa muuta keinoa saada yhteyttä niin moneen ihmiseen. TikTok-sovelluksessa voi saada yhden nerokkaan videon avulla hetkessä kymmeniä tuhansia seuraajia. Tiedän monta oppilasta myös omasta koulustani, joita voisi seuraajamäärien perusteella kutsua somevaikuttajiksi. Lataamalla yhden kantaaottavan videon TikTokiin voi saada asialleen monta kertaa enemmän näkyvyyttä, kuin vaikkapa eduskunnan jäsen omilla nettisivuillaan.

Becky Albertallin kirjassa Minä, Simon, Homo Sapiens (Otava, 2015) teinipoika kamppailee homouteensa kohdistuvien ennakkoluulojen ja paineiden kanssa. Hän piilottelee homouttaan viimeiseen asti kaikilta muilta,

paitsi anonyymisti esiintyvältä Bluelta, jonka kanssa hän keskustelee sähköpostitse. Hänen katkera teatteriystävänsä saa kuitenkin tietää Simonin salaisuuden ja laittaa asian koko koulun tietoisuuteen koulun juorupalstalle. Usein someen voi todellakin joutua jotakin todella haitallista, mitä ei saa koskaan takaisin. Niin käy toisaalta myös puhuessa ja muussakin elämässä, joten sen takia ei kannata jättää somea käyttämättä.

Somevaikuttajien yhteistöiden kautta saadut kalliit autot ja suuret palkkiot raivostuttavat, sillä ihmiset eivät näe kaikkea sitä työtä ja painetta, mikä hienojen kuvien ja videoiden taakse jää. Vaikuttajat puhuvat tästä aiheesta koko ajan enemmän ja koettavat saada ihmiset tajuamaan, että työ on yksi muiden joukossa. Jos perinteisiä somevaikuttajia aliarvostetaan, anonyymit meemiaktivistit ja muut aihetilit ovat kastijärjestyksessä varmasti vielä sitäkin alempana. Venu Kuokkasen reportaasi "Meemiaktivismia" (HS, 15.7.2021) kertoo, kuinka suuri vaikutus näillä naurattavilla ja samaistuttavilla tekstillä koristetuilla kuvilla voi parhaimmillaan olla. Meemejä on ollut somessa aina,

mutta niiden lisääntyessä myös niiden aiheet ovat laajentuneet ja siirtyneet myös esimerkiksi yhteiskunnallisten ongelmien ja politiikan puolelle. Jutussa haastateltiin mediatutkija Eliisa Vainikkaa. Hänen mukaansa meemit voivat toimia poliittisen viestinnän keinoina samoin kuin mielenosoitukset, marssit tai julisteen tekeminen. Myös meemiaktivisti Riku Junttanen kertoo avoimesti, kuinka hänen meemeillään on vahva poliittinen tavoite. Hänen tililleen onkin löytynyt 5700 seuraajaa, eli tässä tilanteessa myös niin sanottua poliittista kannattajaa.

Seuraavan kerran somea selatessa kannattaa kiinnittää huomiota siihen, kuinka moni idea, ajatus tai samaistumisen kokemus syntyykään juuri somevaikuttajien ansiosta. Itselleen mieluisia arvoja omaavien vaikuttajien työtä kannattaa tukea samalla periaatteella kuin tukisi lempipuoluetta. Tunnetun henkilön kautta tulevat näkyviin kaikki hänen kannattamansa ajatuksetkin. Tykkäyksien antaminen, tempauksiin osallistuminen ja kommentointi voivat siis parhaimmillaan muuttaa maailmaa.

Kysely lehden lukijoille

Toimitus

Vastaa kyselyyn

<https://forms.office.com/r/k2hJBj19ZD>⁴

Kaikkien vastanneiden kesken arvotaan karkkia



⁴<https://forms.office.com/r/k2hJBj19ZD>

Toimittajat

Non Solumin toimittajat:



Aapo Holopainen

Juunia Honkanen

Venla Hämäläinen

Noora Laakso

Venla Räsänen

Jaakko Saano

Ohjaava opettaja: Henna Hämynen